

Vu Lan với nh ng sao trong lòng không th y kh i nĩ m hân hoan, tôi h i l i mình hay còn thì u gì chẳng? M a, không! m a ph núi đã r i đ u su t tháng ngày cu i h , tí tách gi t đ u d n ng i l i g n v i mùa thu. Lá vàng ! không hàng lĩ u tr c chùa nay đã úa vàng r i g n h t, tr c cảnh m m ch u gió tấp m a sa, c n gió ch t v xì xào đám sen mùa lá đ , xan xát vì héo g y, rách nát b i khô khan. Tĩ ng ve g i hè g n nh đã im b c, tr l i gió ngàn đong đ a lá vàng xào x c đón thu sang, thu đã sang, Vu Lan đã v sao c th y lòng n ng trĩu, ng i m t mình v i tách trà thu, am v ng, th h i m t l n lòng n ng trĩu vì đâu.

Ai không bi t Vu Lan là mùa Báo Hi u, có ai không hi u là m i ng i nên t ng nh đ n công n hai đ ng sanh thành, r i làm gì đó đ bày t lòng mình quan tâm, hi u th o, c m n, có ng i ch c n đ ng tr c m sâu l ng nói m t l i Vu Lan: "M i! m bi t con th ng m l m không?", l i có ng i t ng Kinh Vu Lan dùng l i Ph t đ đáp đ n ân đ c, l i cũng có ng i cúng đ ng t s lên Tăng đ đem công đ c h i h ng báo hi u cha m . Vâng t t c là Vu Lan c a ng i con hi u h nh, c m i năm v m i ng i l i m t l n th ng.

Vu Lan c a ng i Ph t t i gia là nh v y, Vu Lan c a ng i xu t tr n "Bát c m xin v n nhà, thân ch i muôn đ m xa, ch vì vi c sanh t , mây tr ng h i đ ng qua". Ng i xu t gia báo hi u ai đây, ng i đ c l i nh ng l i x a T d y trong Quy S n C nh Sách: "Ng i xu t gia đ i v i cha m thì không cung ph ng món ngon v t l , đ i v i thân quy n r i b xa cách không g n... đ i v i gia t c không màng đ n nghĩa v th a k , xa làng b xóm, c t tóc đi tu...". Nh v y thì Vu Lan v i ng i xu t tr n không có ý nghĩa gì hay sao?

Không! Vu Lan c a ng i xu t th ngoài l ng sâu trong tim th c t ng nh m cha, hi u nghĩa ông bà còn ph i làm nh ng vi c hi u mà ng i ngoài th khó có th đ m đ ng n i nh trong Quy S n C nh Sách T d y: "Ng i xu t gia ph i có tâm chí v t ra kh i tr i đ t, nên c t b c thì h ng t i ph ng tr i cao r ng, t tâm ý cho đ n hình t ng ph i đ u khác h n v i ng i th t c, là h t gi ng lành n i ti p ngày càng làm r ng r thêm nhà Ph t, làm cho chúng ma ph i khi p s khu t ph c, v i tâm ni m báo đáp b n ân, c u v t ba loài". Báo hi u Vu Lan c a ng i xu t gia là nh v y.

Vu Lan v , l i Ph t d y còn đó, l i T đĩnh ninh chúng ta đã làm đ c gì? hay ch là nh làm cho thêm bu n, nh ý T d y trong sách Quy S n: "Sao l i m i b c lên ph m b c c a gi i pháp, mà đã t th ta đây là v T Kheo. Dùng c a cúng đ ng c a Đ n na thí ch , ăn ti u hao c a th ng tr , không bi t xét k vì sao mà có c a y, l i b o r ng l t nhiên là ng i ph i hi n cúng. Ăn r i, xúm đ u huyền não, ch nói toàn chuy n t p c a th gian...". N u

là như vậy Vu Lan viết thì t là vô nghĩa.

Như vậy thì làm sao chúng ta có thể nhìn biết được Vu Lan đã viết, Vu Lan còn ý nghĩa gì trong cuộc sống của chúng ta, vì chúng ta đang mãi mê đắm say mê trong cuộc sống, không hiểu tu tập để làm gì như trong Quy Sơn Tông dạy: "Chỉ thích vui thích, mà không biết chính cái vui này là nguyên nhân của khổ đau. Bao kiếp xưa kia, đem thân si mê theo trần cảnh, chấp trần vọng chấp trần, thì giờ này chỉ để năm tháng trôi qua, không lo tu học, mắt mắt khôn cùng, thì học càng nhiều, của thì lợi càng lợi, hết năm này qua năm khác mà không biết nghĩ đến sự đời, có hiểu đâu chấp càng nhiều cũng chỉ là bỏ rời thân xác giả huyễn mà thôi...". Nếu mắt ngày nào đó vô tình nhìn thấy, hãy nhìn ta đã làm được gì để báo đáp ơn ân Vu Lan, ân Tam Bảo nên tin thì đàn na.

Hãy cùng nhìn chúng ta cũng chỉ là như vậy, không khác gì với ngày mới cắt tóc quy y. Như Tông Quy Sơn tông dạy: "Quả là kẻ chấp bao giờ nghe đến sự hành trì và huấn dạy của Phật dạy bảo, nên suốt bao năm cũng chỉ có một chút hiểu học, tánh tình vẫn còn như cũ giả nguyên. Cũng cách chúng khác gì ngày xưa bị ngứa, ham muốn như ngứa đi ngứa xa xa như thói cũ, dần dần theo dõi, hóa thành kẻ không tăng không giảm. Thấy rời bỏ giác lòng công đã đến ngày già yếu, gặp việc thì như đi đi về về rồi thì rách. Học học thì học thì không có lợi ích để học để tu hành...".

Nếu là như vậy thì oan uổng cho một kiếp tu hành, lấy gì để Vu Lan viết báo đáp thâm ân. Thấy cha mẹ nào nghe con mình tu hành như vậy mà sanh tâm hoan hỷ, Thấy Tông nào học như đi vì có một người học trò tu học kiên nhẫn trên, vậy thì ta lấy chi để báo đáp? sao chúng ta có thể cho phép mình làm những việc vô tâm.

Tông Quy Sơn dạy: "... ai kia đã là được trông phụ thì ta đây cũng có thể làm được như thế, được thì khinh thì mình mà lùi bước và khuếch trương được khó khăn...". Nếu ý thức được như vậy, thì có gì mà ta không làm được, khó khăn nào mà ta chấp vượt qua, và không có thành tựu nào mà ta không thể thành tựu, được như vậy mới thì t là vắng lợi Tông dạy: "... là người chấp pháp là bậc thầy trí, không được có thể mau vượt lên được, thì nên hãy đặt tâm trí vào học hành giáo pháp, ôn cho thuộc, tìm kiếm sự tra kinh điển cho rõ pháp Phật, nghiên cứu tinh tường nghĩa lý, để rồi truy vấn bá đức rồi giảng dạy rồi rồi rồi, báo đáp nên Phật. Được được như phí thì gian, lấy công hạnh huân tu trên đây mà học rồi rồi mình. Như thế thì được cũng như tính được có uy nghi, thì mình biết thành bậc "pháp khí" trong hàng Tăng bảo...".

Nếu làm được như vậy, thì đây là món quà Vu Lan hiếm hoi nhất trong thế gian, còn bằng không thì chúng khác nào bằng Trời quở trách trong Quy Sơn Cảnh Sách : "..." trong hàng ngũ chúng sinh xuất gia chớ là vô ích, dù nà dà phí hết công mà tui mà quở trách không có một chút ích lợi gì hết...". Lòng nghe lời Thầy dạy, tự mình sám hối ăn năn, có trách nhiệm của mình, vì Vu Lan còn vắng đời là niềm yêu thương.

Ngoài hiền gió đùa càng thêm hiu hắt, là vài giọt mưa buồn thêm chút vắng Vu Lan, đức là niềm nghe lời Thầy dạy ngày xưa, sao nghe nát cõi lòng, bằng thế này thế nà mình chớ a trăn mà tui kiêu tu, mà năm thu đũa lá vàng, Vu Lan là vắng đời đón niềm tình thương. Thế này cho ta chớ a tròn tâm tu học, thế này cho cha mẹ già đang ngóng chờ công đức tu hành của con thế, thế này cho thế này ngóng trông niềm hạnh phúc lành đời trùng hạnh Tam Bảo, thế này cho Phật Đà hy vọng Chánh pháp sẽ có người truyền thừa xiển dương, thế này tình thương ngóng trông đời này đâu? Vậy vắng Vu Lan vắng sao ta là không hay biết!

Thôi thì chúng ta hãy vì niềm niềm tình yêu thương của Vu Lan phát tâm công đức, như Thầy đã dạy: "...bên trong thì siêng tu tập công phu khổ hạnh niệm ác, bên ngoài thì hiền hòa đĩnh đạc tính hiền hòa, xa lìa trăn tục, mong cầu gì thoát", đời có thể làm được như thế gì mà Thầy căn dặn trong Quy Sơn thì không uổng phí công qua một kiêu tu hành, thành tựu trăn vắng yêu thương dâng lên cúng dường Vu Lan Thế này Hạnh: "tu hành mà đức cũng như tĩnh đời được an nhiên, như vắng mà thế này thế này không uổng phí, mà công mà tui khoác áo cà sa, như vắng cũng thế này là đũa đáp buồn ân, cầu giúp ba cõi. Nếu có thể đời đời không thoái chuyển thì quở vắng Phật Đà quyết chúng còn xa, đời là khách thế này đời o chớ i trong ba cõi, đời đi ra vào đời làm khuôn phép cho người sau...".

Báo ân Vu Lan của chúng sinh xuất gia là như vậy, tình thương Vu Lan xuất trăn là như thế, nếu là con Phật, không ai không có ngày tu hành đức đũa tình thương Vu Lan xuất thế, không cha mẹ nào không mong muốn con mình thoát khổ sanh vui, niềm tình mong hoài hiếm hoi xuất ly khổ hạnh của các bậc Tiên giác Đạo sư, nếu như hiếm hoi đức, người đức thì Vu Lan tròn niềm hiếm hoi đức, còn bằng không hạnh thế này chớ hoàn không, luông qua vô ích. Niềm tình Vu Lan biết thế này chi đũa đáp, phát nguyện tu hành mà thế này thế này là báo đáp thế này.

Thích Tâm Mãn - ☸ ☸ ☸

(chuaminhthanh.com)

